

IFAU

Institutet för arbetsmarknads- och
utbildningspolitisk utvärdering

Effekter av sekvenser av arbetsmarknadspolitiska program

Johan Vikström

RAPPORT 2015:25

Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering (IFAU) är ett forskningsinstitut under Arbetsmarknadsdepartementet med säte i Uppsala. IFAU ska främja, stödja och genomföra vetenskapliga utvärderingar. Uppdraget omfattar: effekter av arbetsmarknads- och utbildningspolitik, arbetsmarknadens funktionssätt och arbetsmarknadseffekter av socialförsäkringen. IFAU ska även sprida sina resultat så att de blir tillgängliga för olika intressenter i Sverige och utomlands.

IFAU delar även ut forskningsbidrag till projekt som rör forskning inom dess verksamhetsområden. Forskningsbidragen delas ut en gång per år och sista dag för ansökan är den 1 oktober. Eftersom forskarna vid IFAU till övervägande del är nationalekonomer, ser vi gärna att forskare från andra discipliner ansöker om forskningsbidrag.

IFAU leds av en generaldirektör. Vid institutet finns ett vetenskapligt råd bestående av en ordförande, institutets chef och fem andra ledamöter. Det vetenskapliga rådet har bl.a. som uppgift att lämna förslag till beslut vid beviljandet av forskningsbidrag. Till institutet är även en referensgrupp knuten där arbetsgivar- och arbetstagersidan samt berörda departement och myndigheter finns representerade.

Rapporterna finns även i tryckt format. Du kan beställa de tryckta rapporterna via telefon eller mejl. Se nedanstående kontaktinformation.

Postadress: Box 513, 751 20 Uppsala
Besöksadress: Kyrkogårdsgatan 6, Uppsala
Telefon: 018-471 70 70
Fax: 018-471 70 71
ifau@ifau.uu.se
www.ifau.se

IFAU har som policy att en uppsats, innan den publiceras i rapportserien, ska seminariebehandlas vid IFAU och minst ett annat akademiskt forum samt granskas av en extern och en intern disputerad forskare. Uppsatsen behöver dock inte ha genomgått sedvanlig granskning inför publicering i vetenskaplig tidskrift. Syftet med rapportserien är att ge den ekonomiska politiken och den ekonomisk-politiska diskussionen ett kunskapsunderlag.

Effekter av sekvenser av arbetsmarknadspolitiska program^a

av

Johan Vikström^b

2015-12-14

Sammanfattning

Det är vanligt att en arbetslös deltar i flera olika program under samma arbetslöshetsperiod. Den här rapporten beskriver effekterna av sådana sekvenser av program med fokus på kombinationer av arbetspraktik och arbetsmarknadsutbildning. Vi visar att en period av arbetspraktik leder till kortare tid i arbetslöshet, medan en andra praktikperiod under samma arbetslöshetsperiod leder till längre tid i arbetslöshet. Vi ser också att sekvenser som innebär en kombination av två olika program i de flesta fall leder till längre tid i arbetslöshet. Det betyder att även om flera av programmen är effektiva som en första insats, leder en andra programperiod oftast till längre tid i arbetslöshet. Ett undantag är en sekvens bestående av först arbetsmarknadsutbildning och därefter arbetspraktik.

^a Denna rapport är en sammanfattning av IFAU Working paper 2015:5. Viktiga synpunkter har lämnats av Gerard J. van den Berg, Marcus Eliason, Per Johansson, Martin Huber, Helena Holmlund, Oskar Nordström Skans, Ingeborg Waernbaum och seminariedeltagare vid IFAU och den femte gemensamma IZA/IFAU konferensen. Jan Wallanders och Tom Hedelius stiftelse har bidragit med forskningsstöd till denna studie.

^b IFAU och UCLS, e-post: johan.vikstrom@ifau.uu.se

Innehållsförteckning

1	Introduktion	3
2	Program som studeras	4
3	Data och metod	5
3.1	Registerdata som används i studien	5
3.2	Utvärderingsproblem	6
3.3	Vilka effekter studerar vi?	7
3.4	Hur många deltar i flera program?	8
4	Resultat	9
4.1	Sekvenser av deltagande i arbetspraktik	9
4.2	Sekvenser av olika program	13
5	Slutsatser	17
	Referenser	18

1 Introduktion

Den här rapporten studerar effekterna av olika sekvenser och kombinationer av arbetsmarknadsutbildning och arbetspraktik. Inledningsvis studeras effekterna av att genomgå arbetspraktik flera gånger under en och samma arbetslöshetsperiod. Ett exempel är en första praktikperiod efter sex månaders arbetslöshet och därefter en andra praktikperiod efter tolv månader för dem som då fortfarande är arbetslösa. Därefter studeras effekterna av att under samma arbetslöshetsperiod delta i olika kombinationer av de två programmen. Ett exempel är att först genomgå arbetsmarknadsutbildning och därefter genomgå arbetspraktik. I samtliga fall studerar vi hur effekterna av sekvenserna beror på tidpunkten för det första programmet, och på tiden mellan programmen. En viktig anledning till detta är att det är möjligt att en kombination av program är mer eller mindre effektiv om programmen följer snabbt efter varandra än om det går många månader mellan programmen i sekvensen.

Det finns flera anledningar till att studera sekvenser av program. En viktig anledning är att en stor andel av de arbetslösa deltar i mer än ett program under en arbetslöshetsperiod. Till exempel visar denna rapport att 34 procent av deltagarna i arbetspraktik därefter deltog i ytterligare ett program under samma arbetslöshetsperiod. Av dessa 34 procent deltog hälften en andra gång i arbetspraktik, medan övriga deltog i antingen arbetsmarknadsutbildning eller arbete med stöd efter avslutad arbetspraktik. En annan anledning till att fokusera på sekvenser av program är att tidigare studier nästan uteslutande har studerat effekterna av det första programmet i en arbetslöshetsperiod (se exempelvis översikten av Forslund och Vikström 2011). Samtidigt är det troligt att effekterna av att delta i ett program för första gången skiljer sig från att, till exempel, delta i samma program en andra gång.

Den är studien fokuserar på arbetslösa som är inskrivna vid Arbetsförmedlingen i åldrarna 25–55 år som deltog i de aktuella programmen mellan 1999 och 2006. Studien bygger i huvudsak på data från Arbetsförmedlingens egna register över arbetssökande (*Datalagret*). Registret innehåller information om när varje arbetslöshetsperiod börjar och slutar, orsaken till periodens slut, samt information om allt deltagande i arbetsmarknadspolitiska program. Dessa data kompletteras med grundläggande socioekonomisk bakgrundsinformation från SCB.

Inledningsvis studeras effekterna av sekvenser av deltagande i arbetspraktik. Ett resultat är att första gången en arbetslös deltar i arbetspraktik leder detta i genomsnitt till kortare tid i arbetslöshet. Denna effekt är som störst för arbetspraktik som startar efter 181–315 dagars arbetslöshet. Ett annat resultat är att om man deltar i arbetspraktik en andra gång under samma arbetslöshetsperiod

leder det i genomsnitt till längre tid i arbetslöshet än om man endast deltar en gång. Detta gäller oavsett om den arbetslösa anvisas till arbetspraktik relativt kort efter den första praktikperioden eller om det går längre tid mellan de två arbetspraktikperioderna.

Analysen av kombinationer av arbetsmarknadsutbildning och arbetspraktik ger också flera viktiga resultat. Ett resultat är att en andra programperiod oftast leder till längre arbetslöshetsperioder jämfört med att bara delta i ett program. Detta gäller oavsett om det första programmet i sekvensen är arbetsmarknadsutbildning eller arbetspraktik. Det gäller också oavsett om programmen följer direkt efter varandra eller om flera månader passerar mellan de två programmen. Ett viktigt undantag är att arbetspraktik som följer efter avslutad arbetsmarknadsutbildning i de flesta fall leder till kortare tid i arbetslöshet. En anledning till detta kan vara att arbetspraktik gör att den som genomgått arbetsmarknadsutbildning snabbt kan skaffa sig praktisk erfarenhet av arbete inom det yrke man utbildat sig.

Resultaten som redovisas i denna rapport tillämpar de nya metoder som redovisas i Vikström (2015). Dessa kompletterar tidigare studier av sekvenser av program (Lechner, 2008, 2009; Lechner och Miquel, 2010; Lechner och Wiehler, 2013). De nya metoderna som redovisas i Vikström (2015) kan användas för att studera många olika typer av sekvenser av arbetsmarknadspolitiska program. En förutsättning är att sekvenserna inte är förutbestämda, dvs. alla arbetslösa får inte genomgå samma sekvens av program vid samma tidpunkter. Metoderna kan därför inte användas för att utvärdera de olika stegen i jobb- och utvecklingsgarantin, eftersom garantierna innebär att alla arbetslösa ska genomgå samma steg vid samma tidpunkt i arbetslöshetsperioden.

2 Program som studeras

Vi studerar effekterna av arbetsmarknadsutbildning och arbetspraktik. Vi ger här en kortfattad beskrivning av programmen. En mer ingående beskrivning återfinns i Arbetsförmedlingen (2015) och för perioden som studeras i den här rapporten finns mer information om arbetsmarknadsutbildning i de Luna m.fl. (2008) och arbetspraktik i Forslund m.fl. (2010).

Arbetsmarknadsutbildning är en yrkesinriktad utbildning som ska ge deltagarna nya kunskaper med målet att öka deltagarnas möjligheter att få och behålla ett jobb. Utbildningarna ska inriktas på yrken där det i framtiden förväntas bli brist på kvalificerad arbetskraft. Utbildningen är normalt längst sex månader. Viktiga utbildningsområden har varit vård/omsorg, tillverkning, hantverk, transport och maskinoperatör.

Syftet med arbetspraktik är att ge arbetslösa praktisk erfarenhet av ett specifikt yrke och kontakter med nya arbetsgivare. Både privata och offentliga arbetsgivare kan erbjuda praktikplatser. Arbetspraktik kan pågå i maximalt sex månader.

Alla dessa program har studerats i tidigare studier. Dessa har dock nästan uteslutande fokuserat på effekterna av det första programmet i en arbetslöshetsperiod. I och med att många av de arbetssökande deltar i flera program under en och samma arbetslöshetsperiod innebär detta att en betydande andel av programdeltagandet inte har utvärderats tidigare.

3 Data och metod

3.1 Registerdata som används i studien

Den här studien utgår från Arbetsförmedlingens egna register över arbetssökande (*Datalagret*). Detta register innehåller information om när varje arbetslöshetsperiod börjar och slutar, orsaken till periodens slut, samt information om allt deltagande i arbetsmarknadspolitiska program. Från detta register skapas ett analysmaterial bestående av samtliga arbetslöshetsperioder med tillhörande information om det första och det andra programmet under arbetslöshetsperioden. En arbetslöshetsperiod anses avslutad om den arbetslösa får ett arbete och kvarstår i arbete i minst 30 dagar. Vi använder också information från LOUISE som sammanställs av SCB. Från denna databas hämtar vi bland annat information om de arbetslösas civilstatus, ålder, utbildningsnivå, bostadsregion och tidigare arbetsinkomst. Vår studie begränsas till arbetslösa i åldern 25–55 år som blev arbetslösa och registrerade sig vid Arbetsförmedlingen under perioden 1999–2006. Denna grupp följs som längst till och med april 2011.¹

I Tabell 1 finns beskrivande statistik för de arbetssökande vars första program var arbetspraktik eller arbetsmarknadsutbildning, samt för en jämförelsegrupp av arbetssökande som inte deltog i något program. Tabell 1 visar på flera skillnader mellan de grupperna. Exempelvis var män, invandrare och arbetslösa med ersättning från arbetslöshetsförsäkringen överrepresenterade bland deltagarna i arbetspraktik. Vidare var deltagarna i arbetsmarknadsutbildning och oftare män, hade i genomsnitt lägre utbildningsnivå och bodde oftare i norra Sverige.

¹ I Vikström (2015) finns mer information om datamaterialet som används i studien.

Tabell 1 Beskrivande statistik för deltagare i arbetspraktik och arbetsmarknadsutbildning (1999–2006)

	Jämförelse- grupp	Arbets- praktik	Arbetsmarknads- utbildning
Antal individer	990 493	88 071	69 576
Kvinnor (%)	51,9	52,7	46,3
Gifta (%)	36,2	39,0	36,7
Barn i hushållet (%)	47,8	50,1	50,7
Utbildning			
Grundskola (%)	23,8	25,4	20,9
Gymnasieutbildning (%)	45,3	47,4	56,1
Eftergymnasial utbildning (%)	30,9	27,2	23,0
Ålder			
25–34 år (%)	47,5	43,3	45,4
35–44 år (%)	32,5	33,7	34,8
45–55 år (%)	20,0	23,0	19,8
Arbetslöshetsförsäkring (%)	82,0	86,0	89,2
Bostadsregion			
Stockholm (%)	19,9	10,2	12,7
Göteborg (%)	17,9	12,2	15,2
Skåne (%)	14,4	13,9	11,7
Norra Sverige (%)	14,1	22,4	18,0
Mellersta Sverige (%)	22,5	27,6	29
Södra Sverige (%)	11,2	13,7	13,4
Tidigare arbetslöshet (dagar)	330,8	419,7	380,9
Tidigare löneinkomst (SEK)	105 600	87 700	117 500
Tidigare ekonomiskt bistånd (%)	14,9	17,4	13,7
Tidigare a-kassa (%)	33,6	37,3	39,7

Anm: Tidigare arbetslöshet är antalet dagar i arbetslöshet under femårsperioden före den aktuella arbetslöshetsperioden. Tidigare löneinkomst, ekonomiskt bistånd och a-kassa är för året innan den aktuella arbetslöshetsperioden.

3.2 Utvärderingsproblem

Utvärdering av arbetsmarknadspolitiska program innebär en jämförelse av arbetsmarknadsutfall med och utan programmet, dvs. en jämförelse mellan hur det faktiskt går för dem som deltar i programmet och hur det skulle ha gått för dem om de inte hade deltagit i programmet. Problemet är dock att vi aldrig observerar hur det skulle ha gått för deltagarna om de inte hade deltagit i programmet. För att hantera detta problem måste vi istället använda en jämförelsegrupp bestående av arbetslösa som inte deltagit i något program. Ett viktigt problem med en sådan jämförelse är att programdeltagare och jämförelsegruppen kan skilja sig åt på många olika sätt förutom att den ena gruppen deltar i programmet medans den andra inte gör det. Exempelvis är det inte ovanligt att vissa program riktas mot individer som har varit arbetslösa under en längre tid. Det finns flera sätt att korrigera för sådana skillnader mellan studie- och jämförelsegruppen. Den metod som används i denna studie går ut på att använda ett stort antal bakgrundsfaktorer för att göra jämförelsegruppen så lik studie-

gruppen som möjligt. Ett vanligt sätt att göra detta är använda, så kallad, matchning som innebär att man för varje programdeltagare finner en icke-deltagare med så lika egenskaper som möjligt. Ett alternativ till matchning är att använda viktning, vilket kortfattat innebär att man viktar om jämförelsegruppen för att på så sätt göra den jämförbar med studiegruppen. Mer precist ger man individer i jämförelsegruppen med egenskaper som är vanliga i studiegruppen större vikt, vilket korregerar för de ursprungliga skillnaderna mellan studie- och jämförelsegruppen.

Utvärdering av sekvenser av program innebär dock ytterligare problem. Ett problem är att studiegruppen blir mer komplicerad, eftersom vissa arbetslösa bara deltar i den första delen av sekvensen av program medan andra genomgår hela sekvensen. Vikström (2015) bygger vidare på metoderna i Lechner (2008, 2009), Lechner och Miquel (2010) samt Lechner och Wiehler (2013), och visar att det är möjligt att lösa detta utvärderingsproblem under liknande antaganden som vid utvärderingar av ett enskilt program. Förutom att anta vi kan använda observerade bakgrundsegenskaper för att korrigera för skillnaderna mellan deltagare och icke-deltagare måste vi också anta att vi i varje del av sekvensen kan använda bakgrundsegenskaper för att korrigera för skillnader mellan individer som fortsätter den aktuella sekvensen av program och individer som avviker från samma sekvens. Till exempel betyder det att vi antar att vi kan korrigera för skillnader mellan arbetslösa som deltar i arbetspraktik både efter sex och tolv månaders arbetslöshet och arbetslösa som bara deltar i arbetspraktik efter sex månader. Vikström (2015) ger flera olika anledningar till varför detta är ett rimligt antagande. Dessa bygger delvis på resultat från Heckman m.fl. (1998), Heckman och Smith (1999), Lechner och Wunsch (2013) och Biewen m.fl. (2013).

3.3 Vilka effekter studerar vi?

Vid utvärderingar av sekvenser av program är det extra viktigt att vara tydlig med vilken effekt som studeras. Säg att vi vill undersöka en sekvens med arbetspraktik efter sex och tolv månaders arbetslöshet. Då är vi intresserade av utfallet av att anvisa en viss grupp av arbetslösa till arbetspraktik efter sex månaders arbetslöshet och därefter anvisa de i gruppen som fortfarande är arbetslösa efter tolv månader till arbetspraktik ännu en gång. Man kan med andra ord tänka på behandlingen som ett protokoll som beskriver vilka program som skall genomgå vid olika tidpunkter i arbetslöshetsperioden. Notera att detta innebär att studiegruppen deltar i program vid specifika tidpunkter, men att endast de som faktiskt förblir arbetslösa genomgår hela programsekvensen. Till exempel de som är arbetslösa sju månader hinner endast få den första

praktikperioden efter sex månader medan de som är arbetslösa i minst tolv månader får båda praktikperioderna. Dessa två grupper genomgår ändå samma sekvens av program eftersom de får samma behandlingar vid samma tidpunkter. Ett alternativ hade varit att studera utfallet för de arbetslösa som kvarstår i arbetslöshet i mer än tolv månader och därmed genomgår alla program i den exemplifierade sekvensen. Detta är dock problematiskt eftersom vi då begränsar analysurvalet till långtidsarbetslösa som varit arbetslösa i minst tolv månader, vilket inte tar hänsyn till att program tidigt i sekvensen kan ha en omedelbar effekt på tiden i arbetslöshet.

Detta sätt att se på sekvenser av program påverkar också hur jämförelsegruppen konstrueras. Den ovan diskuterade sekvensen skulle till exempel kunna jämföras med att inte genomgå något program överhuvudtaget. I detta fall kommer jämförelsegruppen bestå av individer som är arbetslösa i minst sex månader som inte får något program efter sex månader och inte heller senare under arbetslöshetsperioden. Detta betyder att både studie- och jämförelsegruppen består av arbetslösa som varit arbetslösa i minst sex månader, vilket ökar jämförbarheten.

3.4 Hur många deltar i flera program?

Många tidigare studier har fokuserat på effekterna av det första programmet som en arbetslös deltar i under en viss arbetslöshetsperiod. Samtidigt deltar en inte obetydlig andel i samma program flera gånger eller i flera olika program. Detta beskrivs i Tabell 2. Den första raden i tabellen visar att det är 46 783 arbetslösa i analysmaterialet som har arbetspraktik som första program. Av dessa deltog 34 procent i mer än ett program. 17 procent av deltagarna i arbetspraktik hade minst en praktikperiod till, 5 procent genomgick senare en arbetsmarknadsutbildning och 11 procent fick någon form av arbete med stöd.

Tabell 2 Antal individer i analysmaterialet som deltar en respektive två gånger i programmen

Första programmet	Andra programmet							
	Inget andra program		Arbetspraktik		Arbetsmarknadsutbildning		Arbete med stöd	
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%
Arbetspraktik	46 783	66	1 255	17	3 413	5	8 068	11
Arbetsmarknadsutbildning	28 408	76	2 938	8	3 219	9	3 050	8

Anm: Statistik baserad på data från Arbetsförmedlingen.

Vi finner liknande siffror för arbetslösa som har arbetsmarknadsutbildning som sitt första program. 24 procent av deltagarna i arbetsmarknadsutbildning genomgick minst ett program till efter avslutad utbildning. Dessa är relativt jämnt fördelade över arbetsmarknadsutbildning, arbetspraktik och arbete med stöd.

Detta visar att det är relativt vanligt med sekvenser av olika program och att de arbetslösa genomgår många olika typer av sekvenser. Resterande del av den här rapporten försöker beskriva effekterna av dessa olika sekvenser. Målet med detta är att bidra med information som inte erhålls från en analys som endast fokuserar på det första programmet i arbetslöshetsperioden.

4 Resultat

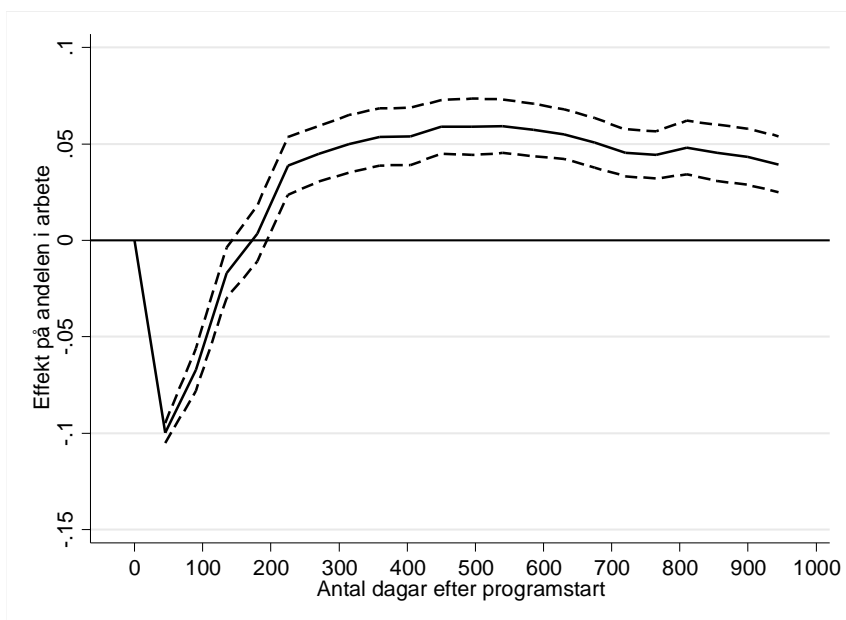
4.1 Sekvenser av deltagande i arbetspraktik

I det här avsnittet presenterar vi effekterna av att delta i arbetspraktik mer än en gång under samma arbetslöshetsperiod. Utfallet som studeras är andelen som fått ett jobb vid olika uppföljningstidpunkter. För att få något att jämföra dessa effekter med skattar vi även effekterna av att delta i arbetspraktik en första gång under arbetslöshetsperioden.²

4.1.1 Deltagande i arbetspraktik en gång

Figur 1 visar effekterna av att delta i arbetspraktik efter 136–180 dagars arbetslöshet. Direkt efter programstarten uppstår en tydlig, så kallad, inläsnings-effekt med betydligt lägre andel i arbete bland deltagarna i arbetspraktik. Detta förklaras troligast av att deltagarna söker jobb i mindre utsträckning under själva programmet än vad de skulle ha gjort om de inte haft praktik. Inläsnings-effekten är som störst under de första 60 dagarna efter programstarten, därefter minskar skillnaden och 180 dagar efter programstarten (vilket också är den maximala längden på praktikperioden) är andelen i arbete lika hög bland deltagarna och kontrollgruppen. Vid längre uppföljningshorisonter är andelen i arbete högre bland deltagarna i arbetspraktik, vilket innebär att arbetspraktik har programeffekter som leder till ökad sysselsättning på längre sikt.

² Mer precist mäts effekten av delta i arbetspraktik en gång och därefter inte i något ytterligare program jämfört med att inte delta i något program överhuvudtaget under arbetslöshetsperioden.

Figur 1 Skattade effekter av arbetspraktik efter 136–180 dagars arbetslöshet på andelen som fått arbete, 1999–2006

Den totala effekten av att delta i arbetspraktik fås genom att addera den (negativa) inlåsnings effekten till den efterföljande (positiva) programeffekten. En sådan jämförelse görs i Tabell 3 som visar effekten på genomsnittlig tid i arbetslöshet (i månader), när de arbetslösa följs i 36 månader, dvs. när vi tar hänsyn till både inlåsnings effekten och programeffekten. Resultatet i rad två, kolumn 1 visar att arbetspraktik efter 136–180 dagars arbetslöshet i genomsnitt minskar tiden i arbetslöshet med en månad (den skattade effekten är -1,00).

Kolumn 1 i Tabell 3 redovisar också skattade effekter för arbetspraktik vid andra tidpunkter i arbetslöshetsperioden. För alla starttidpunkter finner vi att arbetspraktik leder till kortare arbetslöshets tider. Effekten är som störst för arbetspraktik som påbörjades efter 181–225 och 226–270 och minskar tiden i arbetslöshet med 36 dagar (1,2 månader) respektive 44 dagar (1,45 månader). Att påbörja arbetspraktik relativt tidigt (efter 91–135 dagar) eller relativt sent (efter 316–360 dagar) i arbetslöshetsperioden har lägst effekt på tiden i arbetslöshet.

Tabell 3 Skattade effekter av olika sekvenser av arbetspraktik på genomsnittlig tid i arbetslöshet i månader, 1999–2006

Tid till första praktikperioden	Tid mellan den första och den andra praktikperioden			
	(1) Inget andra program	(2) 45–135 dagar	(3) 136–225 dagar	(4) 226–315 dagar
91–135 dagar	-0,86 (0,20)	0,42 (0,65)	0,01 (0,54)	0,61 (0,51)
136–180 dagar	-1,00 (0,22)	-0,05 (0,96)	0,14 (0,66)	-0,09 (0,64)
181–225 dagar	-1,20 (0,25)	-0,65 (0,96)	-0,31 (0,73)	-0,08 (0,79)
226–270 dagar	-1,45 (0,28)	-1,03 (1,03)	-0,59 (0,77)	
271–315 dagar	-1,00 (0,28)	0,83 (1,06)	0,55 (1,40)	
316–360 dagar	-0,56 (0,32)	-0,17 (1,05)		

Anm: Tabellen rapporterar effekten på antalet månader i arbetslöshet under maximalt 36 månader från starten av arbetslöshetsperioden. Jämförelsegruppen består av individer som inte deltar i arbetspraktik. Kontrollvariablerna är kön, ålder, tidigare arbetslöshet, utbildningsnivå, berättigad till arbetslöshetsersättning, bostadsregion, barn i hushållet eller ej, civilstatus, utrikes född, samt tidigare arbetsinkomst, ekonomiskt bistånd och arbetslöshetsersättning.

4.1.2 Deltagande i arbetspraktik två gånger

I det här avsnittet redovisas effekterna av olika sekvenser av arbetspraktik. Mer specifikt studeras effekterna av att delta i arbetspraktik två gånger. Vi undersöker hur effekterna ser ut om de två praktikperioderna kommer tidigt eller sent i arbetslöshetsperioden. Vi undersöker också vilken betydelse det har om praktikperioderna ligger nära i tiden eller med flera månaders mellanrum. Resultaten från denna analys redovisas i kolumn 2–4 i Tabell 3. Precis som i föregående avsnitt jämför vi med att inte delta i något program överhuvudtaget. Ta resultaten i rad 1 som ett exempel. Kolumn 1 visar att arbetspraktik efter 91–135 dagars arbetslöshet och därefter inget ytterligare programdeltagande leder till 0,86 månader kortare tid i arbetslöshet. Kolumn 2 visar att om arbetspraktik efter 91–135 dagars arbetslöshet följs av ytterligare en praktikperiod inom 45–135 dagar leder det till att tiden i arbetslöshet istället förlängs med 13 dagar (0,42 månader). Kolumn 4 visar att om tiden mellan de två praktikperioderna istället är 226–315 dagar ökar tiden i arbetslöshet 0,61 månader.³

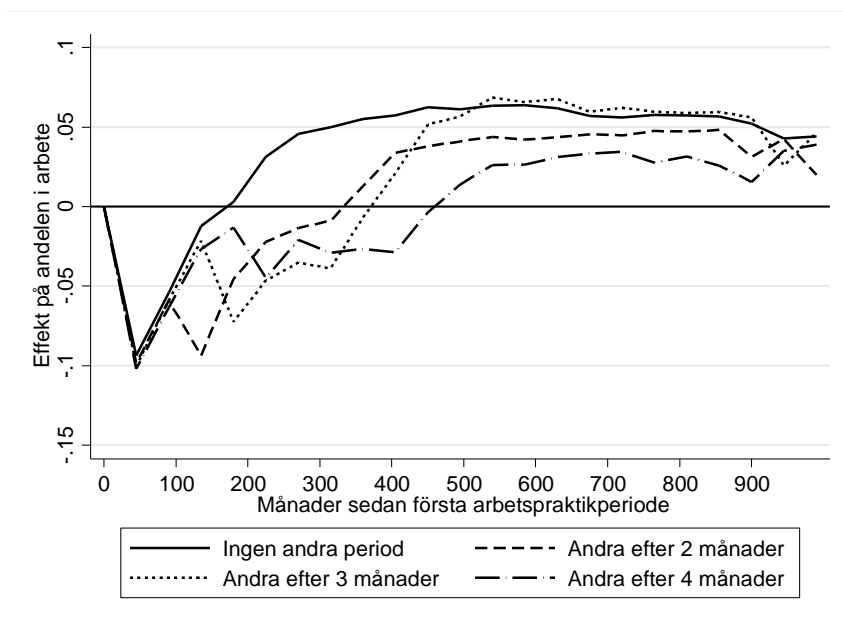
Övriga rader i Tabell 3 visar effekterna av sekvenser av arbetspraktik för andra starttidpunkter för den första praktikperioden, men med samma uppdel-

³ Notera att dessa tider mellan de två perioderna av arbetspraktik syftar på tiden mellan starten av den första perioden och starten av den andra perioden.

ning för tid mellan den första och den andra perioden. För vissa sekvenser finner vi negativa effekter, som är statistiskt säkerställda, vilket innebär att den specifika sekvensen leder till en kortare genomsnittlig tid i arbetslöshet jämfört med att inte delta i arbetspraktik överhuvudtaget. Det är dock viktigt att jämföra resultaten i kolumn 2–4, av att delta i arbetspraktik två gånger med resultaten i kolumn 1, av att delta i arbetspraktik en gång. En sådan jämförelse visar att i samliga undersökta fall leder en andra period i arbetspraktik till längre tid i arbetslöshet. Detta håller oavsett om den första praktikperioden kommer tidigt eller sent i arbetslöshetsperioden och oavsett hur lång tid det är mellan de två praktikperioderna.

I Figur 2 försöker vi ge en mer detaljerad bakgrund till dessa resultat. Vi visar skattade effekter av deltagande i arbetspraktik en respektive två gånger, där de senare är uppdelade utifrån tiden mellan den första och den andra praktikperioden. Utfallet är som tidigare andelen som fått arbete vid olika uppföljningshorisonter. Utifrån Figur 2 kan vi dra flera lärdomar. Som tidigare ser vi att en period av arbetspraktik ger upphov till en inlåsningseffekt under själva programmet och därefter en programeffekt som till slut leder till en högre andel i arbete bland de som genomgått arbetspraktik. Vi ser också att arbetslösa som genomgår arbetspraktik en andra gång upplever två perioder av inlåsning, först i samband med den första perioden och sedan i samband med den andra perioden. Det betyder att den totala inlåsningseffekten är betydligt större om man deltar två gånger i arbetspraktik jämfört att delta en enda gång. Den efterföljande positiva programeffekten är dock ungefär lika stor oavsett om man deltar en eller två gånger. Sammantaget betyder det att en andra praktikperiod medför en längre inlåsning utan att därefter påskynda återgången till arbete.

En slutsats från detta är att arbetspraktik är en viktig insats för att korta arbetslöshetstiderna. En annan slutsats är att om en arbetslös har genomgått arbetspraktik en gång och därefter förblir arbetslös leder en andra praktikperiod genomgående till längre tid i arbetslöshet.

Figur 2 Skattade effekter av en andra period i arbetspraktik för olika tider mellan den första perioden i arbetspraktik och den andra perioden i arbetspraktik, 1999–2006

4.2 Sekvenser av olika program

Vi redovisar nu effekterna av sekvenser av olika program, dvs. effekter av olika kombinationer av arbetspraktik och arbetsmarknadsutbildning. Som en bakgrund presenterar

Tabell 4 inledningsvis skattade effekter av att delta en gång i något av dessa program. I tabellen redovisas den totala effekten, inläsningseffekten under de första 4,5 månaderna efter programmets start och den efterföljande programeffekten. Vi redovisar som tidigare separata effekter för olika tider till programstart.

I kolumn 1–3 redovisas skattade effekter för arbetspraktik. Dessa motsvarar i stort resultaten i Tabell 3. Vi ser att arbetspraktik ger upphov till en inläsningseffekt och en efterföljande programeffekt. Den senare dominerar vilket innebär att arbetspraktik totalt sett leder till kortare arbetslöshetstider. I kolumn 4–6 redovisas motsvarande resultat för arbetsmarknadsutbildning. Denna leder också till kortare tid i arbetslöshet och de totala effekterna är större än för arbetspraktik. Arbetsmarknadsutbildning ger även upphov till större inläsningseffekter, vilka motverkas av programeffekter som är betydligt större.

Tabell 4 Effekter av arbetspraktik och arbetsmarknadsutbildning (1999–2006)

Tid till första program	Arbetspraktik			Arbetsmarknadsutbildning		
	(1) Totalt	(2) Kort sikt	(3) Lång sikt	(4) Totalt	(5) Kort sikt	(6) Lång sikt
91–135 dagar	-0,86 (0,84)	0,37 (0,11)	-1,23 (0,82)	-1,07 (0,15)	0,93 (0,02)	-2,00 (0,15)
136–180 dagar	-1,00 (0,87)	0,27 (0,06)	-1,27 (0,88)	-1,51 (0,14)	0,77 (0,02)	-2,29 (0,13)
181–225 dagar	-1,20 (0,69)	0,21 (0,04)	-1,41 (0,69)	-1,64 (0,15)	0,70 (0,03)	-2,34 (0,15)
226–270 dagar	-1,45 (0,64)	0,09 (0,04)	-1,54 (0,64)	-1,84 (0,19)	0,57 (0,03)	-2,41 (0,19)
271–315 dagar	-1,00 (0,60)	0,10 (0,07)	-1,10 (0,60)	-1,92 (0,19)	0,53 (0,03)	-2,45 (0,18)
316–360 dagar	-0,56 (0,52)	0,10 (0,06)	-0,66 (0,52)	-1,79 (0,24)	0,51 (0,03)	-2,30 (0,24)

Anm: Tabellen rapporterar effekten på antalet månader i arbetslöshet under maximalt 36 månader från starten av arbetslöshetsperioden. Jämförelsegruppen består av individer som inte deltar i arbetspraktik. Kontrollvariablerna är kön, ålder, tidigare arbetslöshet, utbildningsnivå, berättigad till arbetslöshetsersättning, bostadsregion, barn i hushållet eller ej, civilstatus, utrikes född, samt tidigare arbetsinkomst, ekonomiskt bistånd och arbetslöshetsersättning.

Tabell 5 redovisar skattade effekter av olika sekvenser av arbetspraktik och arbetsmarknadsutbildning. Vi fokuserar uteslutande på de två första programmen i en arbetslöshetsperiod. Även om en del arbetslösa deltar i tre eller fler program inom en arbetslöshetsperiod är detta urval för litet för att kunna dra några säkra slutsatser.

Inledningsvis visar raderna 1–3 effekterna av sekvenser som inleds med arbetspraktik. Kolumn 1 visar effekter av arbetspraktik och därefter inte något ytterligare program, kolumn 2–4 effekter av två praktikperioder, och kolumn 5–7 effekter av att delta i arbetsmarknadsutbildning en viss tid efter avslutad praktik. Från dessa resultat ser vi att en sekvens av arbetspraktik följt av ytterligare ett program genomgående leder till längre genomsnittlig tid i arbetslöshet jämfört med enbart en praktikperiod. Detta gäller oavsett om det andra programmet är arbetspraktik eller arbetsmarknadsutbildning, oavsett om det går kort eller lång tid mellan den inledande praktikperioden och det efterföljande programmet, och om den inledande praktikperioden kommer tidigt eller sent i arbetslöshetsperioden. Till exempel visar rad 1 att en period av arbetspraktik efter 91–180 dagars arbetslöshet minskar tiden i arbetslöshet med i genomsnitt 28 dagar (0,93 månader). Om denna praktikperiod följs av ytterligare en praktikperiod inom 136–225 dagar efter att den första praktikperioden påbörjades leder detta till att tiden i arbetslöshet ökar med i genomsnitt med knappt 8 dagar (0,26 månader). Denna ökning är inte heller statistiskt säkerställd. Om praktikperioden istället följs av arbetsmarknadsutbildning inom

136–225 dagar efter påbörjad praktik ökar tiden i arbetslöshet med knappt 5 dagar (0,16 månader), men inte heller denna effekt är statistiskt säkerställd. Rad 2–3 visar liknande effekter när praktikperioden som inleder sekvensen startar efter 45–135 respektive 226–315 dagar.

Den nedre delen av Tabell 5 visar motsvarande resultat för sekvenser av program där det första programmet i sekvensen är arbetsmarknadsutbildning. Resultaten i kolumn 1–4 visar att en effektiv sekvens kan vara att genomgå arbetspraktik efter avslutad arbetsmarknadsutbildning. Detta gäller i synnerhet om den arbetslöse påbörjar sin praktik relativt snart efter avslutad utbildning.⁴ Exempelvis ser vi att arbetsmarknadsutbildning efter 271–360 dagars arbetslöshet minskar tiden i arbetslöshet med i genomsnitt 56 dagar (1,86 månader). Om en sådan utbildning följs av arbetspraktik inom 225 dagar efter påbörjad utbildning ökar denna effekt till 74 dagar (2,48 månader). En möjlig förklaring kan vara att arbetspraktiken gör att den arbetslöse snabbt kommer ut på arbetsmarknaden och får praktisk erfarenhet av de yrkeskunskaper som utbildning har gett, vilket i sin tur kan leda till en snabbare väg in på arbetsmarknaden.

Kolumn 5–7 i nedre delen av Tabell 5 visar slutligen de skattade effekterna av att genomgå arbetsmarknadsutbildning två gånger under en och samma arbetslöshetsperiod. Jämfört med en arbetsmarknadsutbildning leder detta genomgående till längre arbetslöshetstider, oavsett om det går kort eller lång tid mellan de två utbildningarna. Det förefaller med andra ord inte vara effektivt att börja utbilda sig andra gång om man inte fått ett jobb trots att man redan tidigare genomgått arbetsmarknadsutbildning. En tänkbar orsak till detta är att en andra arbetsmarknadsutbildning också ger upphov till en andra inläsningsperiod.

Utifrån detta drar vi slutsatsen att sekvenser av arbetsmarknadsutbildning och arbetspraktik i de flesta fall leder till längre arbetslöshetstider jämfört med att endast sätta in en åtgärd. Ett viktigt undantag verkar dock vara om en period av arbetspraktik ges relativt kort efter en avslutad arbetsmarknadsutbildning.

⁴ Anledningen till att vi inte undersöker sekvenser bestående av först arbetsmarknadsutbildning och därefter ett annat program inom 135 dagar är att vi observerar för få sådana sekvenser i vårt datamaterial.

Tabell 5 Effekter av olika sekvenser av deltagande i arbetspraktik och arbetsmarknadsutbildning

	Tid till andra programmet						
	<i>Inget</i>	<i>Arbetspraktik</i>			<i>Arbetsmarknadsutbildning</i>		
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Tid till första programmet		45–135 dagar	136–225 dagar	226–315 dagar	45–135 dagar	136–225 dagar	226–315 dagar
<i>Arbetspraktik</i>							
91–180 dagar	-0,93 (0,14)	0,26 (0,74)	0,09 (0,44)	0,17 (0,39)	0,16 (0,70)	3,17 (0,68)	-0,53 (0,62)
181–270 dagar	-1,32 (0,20)	-0,48 (0,85)	-0,75 (0,54)	-0,39 (0,70)	0,70 (1,12)	2,12 (0,72)	0,45 (1,19)
271–360 dagar	-0,78 (0,21)	0,44 (0,89)	0,27 (0,91)		2,36 (1,24)	1,08 (1,14)	
<i>Arbetsmarknadsutbildning</i>							
91–180 dagar	-1,44 (0,13)		-1,81 (1,04)	-0,93 (0,75)		0,11 (0,81)	0,37 (0,74)
181–270 dagar	-1,86 (0,17)		-3,34 (0,93)	-2,38 (2,08)		0,56 (1,12)	-0,40 (1,25)
271–360 dagar	-1,90 (0,21)		-2,48 (2,37)			-1,17 (1,95)	

Anm: Tabellen rapporterar effekten på antalet månader i arbetslöshet under maximalt 36 månader från starten av arbetslöshetsperioden. Jämförelsegruppen består av individer som inte deltar i något program. Kontrollvariablerna är kön, ålder, tidigare arbetslöshet, utbildningsnivå, berättigad till arbetslöshetsersättning, bostadsregion, barn i hushållet eller ej, civilstatus, utrikes född, samt tidigare arbetsinkomst, ekonomiskt bistånd och arbetslöshetsersättning.

5 Slutsatser

Vi har undersökt effekterna av att delta i arbetspraktik och arbetsmarknadsutbildning mellan 1999 och 2006, med ett särskilt fokus på effekterna av olika sekvenser av dessa program. Vi har först studerat olika sekvenser av arbetspraktik. En första slutsats utifrån detta är att första gången under en arbetslöshetsperiod som en arbetslös deltar i arbetspraktik leder detta till kortare tid i arbetslöshet. En andra slutsats är att om en arbetslös har genomgått arbetspraktik en gång tidigare och trots det förblir arbetslös leder en andra praktikperiod till längre tid i arbetslöshet. Det betyder samtidigt att målgruppen för arbetspraktik tycks därmed ha stor betydelse för effekterna av praktiken.

Vi har också fokuserat på sekvenser som innebär olika kombinationer av de två programmen. Ett viktigt resultat är att delta i två olika program under en och samma arbetslöshetsperiod i de flesta fall leder till högre arbetslöshet jämfört med att endast delta i ett program. Detta gäller oavsett om det första programmet i sekvensen är arbetspraktik eller arbetsmarknadsutbildning och oavsett vilket det efterföljande programmet i sekvensen är. Ett undantag är en sekvens bestående av först arbetsmarknadsutbildning och sedan arbetspraktik relativt snart efter avslutad utbildning. Denna sekvens tenderar att leda till kortare tid i arbetslöshet. En möjlig orsak till detta kan vara att arbetspraktiken gör att den arbetslöse kommer ut på arbetsmarknaden och snabbt skaffar sig erfarenhet inom det yrke denne har haft sin utbildning, vilket kan leda till snabba etablering på arbetsmarknaden.

Sammanfattningsvis innebär detta att det är viktigt att ha ett särskilt fokus på sekvenser av program. En viktig anledning är att det är vanligt att en arbetslös genomgår fler än ett program under en arbetslöshetsperiod och program kombineras på många olika sätt. Det är därför inte tillräckligt att studera det första programmet i en arbetslöshetsperiod. Detta är speciellt viktigt eftersom den här rapporten visar att effekterna av ett program kan skilja sig mycket beroende på om programmet föregås av ett annat program eller inte. Den här rapporten pekar också ut ett antal mer eller mindre effektiva sekvenser, men det finns andra kombinationer av program som inte studeras i den här rapporten. Ett intressant exempel är kedjor av olika typer av arbete med stöd.

Referenser

- Arbetsförmedlingen (2015), "Arbetsförmedlingen Återrapportering 2015 – Arbetsmarknadspolitiska program. Årsrapport 2014"
- Biewen M., B. Fitzenberger, A. Osikominu, och M. Paul (2014), "The Effectiveness of Public Sponsored Training Revisited: The Importance of Data and Methodological Choices", *Journal of Labor Economics*, 32(4), 837–897.
- de Luna X., A. Forslund och L. Liljeberg (2008), "Effekter av yrkesinriktad arbetsmarknadsutbildning för deltagare under perioden 2002–04", IFAU Rapport 2008:1.
- Forslund A., L. Liljeberg och L. von Trott zu Solz (2013), "Arbetspraktik – en utvärdering och en jämförelse med arbetsmarknadsutbildning", IFAU Rapport 2013:4
- Forslund A. och J. Vikström (2011), "Arbetsmarknadspolitikens effekter på sysselsättning och arbetslöshet – en översikt", IFAU Rapport 2011:7
- Heckman J.J, H. Ichimura och P. Todd (1998), "Matching As An Econometric Evaluation Estimator", *Review of Economic Studies*, 65(2), 261–294.
- Heckman J.J och J. Smith (1999), "The Pre-programme Earnings Dip and the Determinants of Participation in a Social Programme. Implications for Simple Programme Evaluation Strategies", *Economic Journal*, 109(457), 313–348.
- Lechner M. (2008), "Matching Estimation of Dynamic Treatment Models: Some Practical Issues", i Millimet D., J. Smith och E. Vytlačil (red.), *Advances in Econometrics 21, Modelling and Evaluating Treatment Effects in Econometrics*, Emerald Group Publishing Limited, 289–333.
- Lechner M. (2009), "Sequential Causal Models for the Evaluation of Labor Market Programs", *Journal of Business & Economic Statistics*, 27(1), 71–83.
- Lechner M. & R. Miquel (2010), "Identification of the Effects of Dynamic Treatments by Sequential Conditional Independence Assumptions", *Empirical Economics*, 39(1), 111–137.
- Lechner M. & C. Wunsch (2013), "Sensitivity of matching-based program evaluations to the availability of control variables," *Labour Economics*, 21, 111–121.

Vikström J. (2015), "Evaluation of sequences of treatments with application to active labor market policies", IFAU Working paper 2015:5.

IFAU:s publikationsserier – senast utgivna

Rapporter

- 2015:1** Albrecht James, Peter Skogman Thoursie och Susan Vroman ”Glastaket och föräldraförsäkringen i Sverige”
- 2015:2** Persson Petra ”Socialförsäkringar och äktenskapsbeslut”
- 2015:3** Frostenson Magnus ”Organisatoriska åtgärder på skolnivå till följd av lärarlegitimationsreformen”
- 2015:4** Grönqvist Erik och Erik Lindqvist ”Kan man lära sig ledarskap? Befälsutbildning under värnplikten och utfall på arbetsmarknaden”
- 2015:5** Böhlmark Anders, Helena Holmlund och Mikael Lindahl ”Skolsegregation och skolval”
- 2015:6** Håkanson Christina, Erik Lindqvist och Jonas Vlachos ”Sortering av arbetskraftens förmågor i Sverige 1986–2008”
- 2015:7** Wahlström Ninni och Daniel Sundberg ”En teoribaserad utvärdering av läroplanen Lgr 11”
- 2015:8** Björvang Carl och Katarina Galic’ ”Kommunernas styrning av skolan – skolplaner under 20 år”
- 2015:9** Nybom Martin och Jan Stuhler ”Att skatta intergenerationella inkomst-samband: en jämförelse av de vanligaste måtten”
- 2015:10** Eriksson Stefan och Karolina Stadin ”Hur påverkar förändringar i produkt efterfrågan, arbetsutbud och lönekostnader antalet nyanställningar?”
- 2015:11** Grönqvist Hans, Caroline Hall, Jonas Vlachos och Olof Åslund ”Utbildning och brottslighet – vad händer när man förlängde yrkesutbildningarna på gymnasiet?”
- 2015:12** Lind Patrik och Alexander Westerberg ”Yrkeshögskolan – vilka söker, vem tar examen och hur går det sedan?”
- 2015:13** Mörk Eva, Anna Sjögren och Helena Svaleryd ”Hellre rik och frisk – om familjebakgrund och barns hälsa”
- 2015:14** Eliason Marcus och Martin Nilsson ”Inläsningseffekter och differentierade ersättningsnivåer i sjukförsäkringen”
- 2015:15** Boye Katarina ”Mer vab, lägre lön? Uttag av tillfällig föräldrapenning för vård av barn och lön bland svenska föräldrar”
- 2015:16** Öhman Mattias ”Smarta och sociala lever längre: sambanden mellan intelligens, social förmåga och mortalitet”
- 2015:17** Mellander Erik och Joakim Svärth ”Tre lärdomar från en effektutvärdering av lärarstödsprogrammet NTA”

- 2015:18** Regnér Johan och Martin Söderström ”Tidiga insatser för arbetssökande med hög risk för långtidsarbetslöshet”
- 2015:19** Blind Ina, Matz Dahlberg och Olof Åslund ”Som på räls? Förbättrade pendlingsmöjligheter och individens arbetsmarknad”
- 2015:20** Fredriksson Peter, Lena Hensvik och Oskar Nordström Skans ” Rätt man på rätt plats? Matchning, ingångslöner och separationer”
- 2015:21** Fredriksson Peter, Hessel Oosterbeek och Björn Öckert ”Hur reagerar föräldrar på resursneddragningar i skolan?”
- 2015:22** Hensvik Lena och Olof Rosenqvist ”Sjukfrånvaro och anställningar till unika positioner”
- 2015:23** Assadi Anahita, Caroline Hall, Martin Lundin och Kristina Sibbmark ”Erfarenheter och effekter av satsningar på lärare i skolor med låga elevresultat”
- 2015:24** Johansson Per, Lisa Laun och Mårten Palme ”Kan vi jobba tills vi blir 75? Vad säger mikrodata om hälsa och arbetskapacitet bland de äldre i arbetskraften?”
- 2015:25** Vikström Johan ”Effekter av sekvenser av arbetsmarknadspolitiska program”

Working papers

- 2015:1** Avdic Daniel “A matter of life and death? Hospital distance and quality of care: evidence from emergency hospital closures and myocardial infarctions”
- 2015:2** Eliason Marcus “Alcohol-related morbidity and mortality following involuntary job loss”
- 2015:3** Pingel Ronnie och Ingeborg Waernbaum “Correlation and efficiency of propensity score-based estimators for average causal effects”
- 2015:4** Albrecht James, Peter Skogman Thoursie och Susan Vroman “Parental leave and the glass ceiling in Sweden”
- 2015:5** Vikström Johan “Evaluation of sequences of treatments with application to active labor market policies”
- 2015:6** Persson Petra “Social insurance and the marriage market”
- 2015:7** Grönqvist Erik och Erik Lindqvist “The making of a manager: evidence from military officer training”
- 2015:8** Böhlmark Anders, Helena Holmlund och Mikael Lindahl “School choice and segregation: evidence from Sweden”
- 2015:9** Håkanson Christina, Erik Lindqvist och Jonas Vlachos “Firms and skills: the evolution of worker sorting”
- 2015:10** van den Berg Gerard J., Antoine Bozio och Mónica Costa Dias “Policy discontinuity and duration outcomes”

- 2015:11** Wahlström Ninni och Daniel Sundberg “Theory-based evaluation of the curriculum Lgr 11”
- 2015:12** Frölich Markus och Martin Huber “Direct and indirect treatment effects: causal chains and mediation analysis with instrumental variables”
- 2015:13** Nybom Martin och Jan Stuhler “Biases in standard measures of inter-generational income dependence”
- 2015:14** Eriksson Stefan och Karolina Stadin “What are the determinants of hiring? – The role of demand and supply factors”
- 2015:15** Åslund Olof, Hans Grönqvist, Caroline Hall och Jonas Vlachos “Education and criminal behaviour: insights from an expansion of upper secondary school”
- 2015:16** van den Berg Gerard J. och Bas van der Klaauw “Structural empirical evaluation of job search monitoring”
- 2015:17** Nilsson Martin “Economic incentives and long-term sickness absence: the indirect effect of replacement rates on absence behaviour”
- 2015:18** Boye Katarina “Care more, earn less? The association between care leave for sick children and wage among Swedish parents”
- 2015:19** Assadi Anahita och Martin Lundin “Tenure and street level bureaucrats: how assessment tools are used at the frontline of the public sector”
- 2015:20** Stadin Karolina “Firms’ employment dynamics and the state of the labor market”
- 2015:21** Öhman Mattias “Be smart, live long: the relationship between cognitive and non-cognitive abilities and mortality”
- 2015:22** Hägglund Pathric, Per Johansson och Lisa Laun “Rehabilitation of mental illness and chronic pain – the impact on sick leave and health”
- 2015:23** Mellander Erik och Joakim Svärth “Inquiry-based learning put to test: long-term effects of the Swedish science and technology for children program”
- 2015:24** Norén Anna “Childcare and the division of parental leave”
- 2015:25** Åslund Olof, Ina Blind och Matz Dahlberg “All aboard? Commuter train access and labor market outcomes”
- 2015:26** Fredriksson Peter, Lena Hensvik och Oskar Nordström Skans “Mismatch of talent: evidence on match quality, entry wages, and job mobility”
- 2015:27** Fredriksson Peter, Björn Öckert och Hessel Oosterbeek “Parental responses to public investments in children: evidence from a maximum class size rule”
- 2015:28** Hensvik Lena och Olof Rosenqvist “The strength of the weakest link: sickness absence, internal substitutability and worker-firm matching”
- 2015:29** Johansson Per, Lisa Laun och Mårten Palme “Health, work capacity and retirement in Sweden”

Dissertation series

- 2014:1** Avdic Daniel “Microeconometric analyses of individual behaviour in public welfare systems”
- 2014:2** Karimi Arizo “Impacts of policies, peers and parenthood on labor market outcomes”
- 2014:3** Eliasson Tove “Empirical essays on wage setting and immigrant labor market opportunities”
- 2014:4** Nilsson Martin “Essays on health shocks and social insurance”
- 2014:5** Pingel Ronnie “Some aspects of propensity score-based estimators for causal inference”
- 2014:6** Karbownik Krzysztof “Essays in education and family economics”